

הבעש"ט – הבעל שם טוב

רבי ישראל בעל שם טוב (1700 – 1760 לערך), הידוע בכינויו הבעש"ט, היה מייסד תנועת החסידות. הוא היה אישיות דתית כריזמטית, עסק בריפוי שלא על-פי תורת הרפואה המקובלת. לאחר התבוססות בהרים במשך כעשר שנים פתח דרך ייחודית בעבודת האל. דרך זו התבססה על האמונה כי האלוהים מצוי בכל מקום, והוא אחראי לכל האירועים בעולם. אחד היסודות המרכזיים בחסידות היא השמחה. הדמות המרכזית, ה"צדיק", היא החוליה המקשרת בין הקב"ה לבין החסידים. החסידות הפכה לתנועה המוכרת לאחר מותו של הבעש"ט.